Iris Tachea

De snelle bode

Valentijns Iris

MET:

Genieten met de broek aan

Katja, liefdesvraagbaak

Valentijnsquiz

De Cirkellijn

Poenjo

Iris Tacheia

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	2
Redactionis	3
Praesidis	3
Rectoris	4
Goedheid	4
Genieten met de broek aan	5
Lieve Katja	6
Het Stedelijk...???	8
Beste zesdeklassers!	8
Mag ik eeven een monumentje van uw tijd?	9
Thimeupese in Amsterdam	10
Colofon en Irisjes	11
Poenjo	12

Watskeburt?

Als eerste het verdrietige bericht dat Elles ons zal verlaten als assessor, postermaker en gewaardeerd lid van de Iris Tacheia. Tess Klifman(op de voorkant in de armen van Hans Cronau) zal haar vervangen.

Als tweede moet ik zeggen dat deze Iris maar weinig Irisjes bevat. Sommigen hebben de Iris net weggelegd, maar aan iedereen die wel diepgang heeft, raad ik aan de Iris toch maar (door) te lezen(overigens zitten er ook een aantal niet diepgaande stukken in over Valentijn, maar die kun je natuurlijk altijd overslaan). Back to the point: PAK DIE PEN, SCHRIJF AL JE IRISJES OP EN STUUR ZE IN!!! In elke les zit wel een gevleugelde uitspraak. Voor de allen onderbouw al: 32 uur x 5 dagen x 6 weken(tijd tussen Irissen) = 900 irisjes!!!

Als derde wil ik duidelijk maken dat de Iris voor jullie is om te hebben, NIET om terug te leggen op de stapel. Als wij in b4 komen en een stapel (ongelezen) Irissen daar aantreffen, worden we niet vrolijk. Stop dus de Iris in je tas, nog leuk om thuis op de plee te lezen, of aan je ouders te geven!

Als laatste wil ik melden dat ik hierbij een vacature plaats voor een assistent om de Iris samen met mij op te maken. Enige ervaring met Adobe Photoshop/Elements of Adobe InDesign is een pre. Het maakt niet uit in welke klas je zit, je moet wel tijd willen opofferen na school(ongeveer een week per Iris). Denk overigens niet: dat doet een ander wel, dat hoef ik niet te doen. Wel dus! Stuur maar een mail naar iris.tacheia@gmail.com. Ook voor je andere vragen.

Ohja, de kleurplatenwedstrijd schaffen we tijdelijk of permanent af(weten we nog niet). Je kunt de kerstboomkleurplaat nog wel insturen, scannen maar dus.

Nathan Tax, Sculptor.

Redactionis

Lieve lezertjes,

Op het moment van schrijven is de eerste echte schoolexamenweek van de vijfde klas afgelopen. En het was me een week. De avond voor mijn geschiedenisexamen had ik fantasieën over klasgenoten die onder de trein kwamen, zodat we het examen niet hoefden te maken. Gelukkig werd mijn schuldgevoel wat minder toen ik hoorde dat ik niet de enige was. Ook de economie gaat enorm op vooruit, om Floor S. maar te citeren: 'mijn kamer is net een uitverkochte supermarkt'.
Wist je trouwens dat als je een aap een meerkeuze toets laat maken, hij ongeveer de helft goed heeft? Sommige 6e klassers zijn blijkbaar nog dommer dan apen. Ook zijn er mensen die expres zes fouten maken in hun luistertoets, omdat het anders net lijkt of ze afgekeken hebben. Gelukkig zijn er nu wel figuren die met zes flessen wijn naar huis gaan.
Maar goed, voordat we teveel afdwalen naar zaken die niemand aangaan.. Valentijn! Tegenwoordig is de kreet 'Valentijn is commercieel' bijna niet meer weg te denken uit onze maatschappij en dat vind ik een beetje jammer. Karen, die dol is op kerst en mij een maand van te voren uitgebreid vertelde wat ze allemaal voor haar schoonfamilie koopt, vond Valentijn maar voor sukkels. 'Het is veel te commercieel'. 'En kerst niet dan?' 'Eh… oja'. Ik vind dus dat mensen zich niet zo moeten aanstellen en lekker voor elkaar roze badeendjes en kaartjes moeten kopen, want dan gaat de sfeer er ook hard op vooruit. En dat is wel nodig na al die stress van de examens! Ik vind het ook jammer dat er geen glow in the dark condooms meer verkocht mochten worden, dat was voor mij toch het toppunt van iemand onvoorwaardelijk de liefde te verklaren. Om jullie toch een beetje in de sfeer te laten komen heb ik een door Karen geschreven stuk van vorig jaar opnieuw geplaatst, gewoon omdat het volgens mij een wijze les voor iedereen bevat.

Valentijn, ik hou van alles, ik hou van mijn ANW boek, van mijn 5.2 voor geschiedenis, van meneer Rasing die me elke les van spijbelen beschuldigt, ook als ik er wel was, van Nathan die mij elke Iris weer op de deadline wijst, van de universiteit van Groningen die mij folders over technische natuurkunde stuurt, van wiskunde A1 en van mijn hele Iris-bestuur.

Een fijne Valentijnsdag en voor dat kleine beetje extra, aai Sjoerd Bub eens over zijn mooie, blonde krullen.

Judith Katz
h.t. praeses

Praesidis

Hello everybody,

Het is nu hartje intermezzo en ik heb het redelijk druk (hopelijk zijn alle proefwerken, examens, luistertoetsen en mondelingen goed gegaan en zijn jullie tevreden met de cijfertjes!)
Maar ik dacht, ik doe eens gek, ik schrijf ook maar weer eens wat! Nee, het spijt me nog van vorige keer dat ik het was 'vergeten', maar ik denk niet dat jullie mijn stukje erg hebben gemist. En voor de mensen die dat wel hebben gedaan, probeer ik deze zo smashing (lukt vast) te maken dat ie voor twee telt! Omdat ik dus al een tijdje niks van me heb laten horen, is er ontzettend veel gebeurd. Natuurlijk was er aan het begin van het jaar het onderbouwfeest, wat erg leuk was, Sinterklaas was lachen, gieren, brullen en het kerstgala is ook al weer een tijdje geleden (wel allemaal die prachtige pica's bestellen). Ik wilde toch nog de Kerst-co een keertje bedanken! Dan, alweer in het nieuwe jaar, de ski-dag. Na heel vroeg op te zijn gestaan, gingen we gezellig de bus in en op weg naar de sneeuwvlokken. We waren eerst nog verkeerd gestopt, maar uiteindelijk kwamen we dan toch aan in het oh zo grote skigebied. Het was in ieder geval een erg leuk dagje, heel erg bedankt ICE-coërs, en gelukkig is iedereen heel terug gekomen (ook al hoorde ik wel wat angstaanjagende verhalen over de rodelbaan). Ik vond het echt een superdag en hoop dus ook dat het volgend jaar voor de hele school geregeld kan worden! En dan het 4+ feest, dat er aan komt, maar als deze Iris uitkomt is het denk ik al geweest. Aber natürlich was dat ook een dikke party!
Maar nu het thema van deze iris: Valentijn <3. Wat gezellig! Maar jammer genoeg is het rozen sturen op school denk ik definitief geëlimineerd van deze school. Maar dat betekent natuurlijk niet dat je je liefde, waar je al zo lang op verliefd bent maar hij/zij weet het nog steeds niet, eens kunt laten weten dat je hem/haar helemaal toppie vindt. Pak die pen en leef je uit! Als je je nou echt heel erg alleen en niet geliefd voelt op de dag van de liefde, is de AGB er natuurlijk voor jou! Vraag gerust om een knuffel of een aai over je bol!
Ik vind het wel weer welletjes voor deze keer. Allemaal een hele leuke en liefdevolle Valentijnsdag gewenst. Tot op school!

Groetjes en een aai over je bol,

Renée de Valk
h.t. praeses

IRISJE

Leraar: Oxford is een goede universiteit, veel 1 op 1 onderwijs.
J: Oh, spannend.
Leraar: Dus ja, als je goed kan pijpen...

Rectoris

Immortellendag

's Nachts rusten meest de dieren,
Ook mensen goed en kwaad,
en mijn lief goedertieren
is in een stille staat.
Maar ik moet eenzaam zwieren
En kruisen hier de straat.

Zo begint de liefdesklacht van Bredero. Dit *Liedeken* danken wij aan verliefdheid die de ongelukkige geen andere uitweg laat dan literaire klacht, zucht, traan, wanhoop. Stel dat Bredero de mogelijkheid had gehad zijn liefde kenbaar te maken. Stel dat Bredero's lief 's nachts het raam had opengemaakt en naar beneden had geroepen: 'Gerbrand, jochie, ik ook van jou. Hier vangen die sleutel, ik ontkurk vast de wijn.' Hij was nooit aan het echte schrijven toegekomen. Zijn opgelucht gemoed had niet langer geknaagd, gefantaseerd en geleden. En wij hadden niet bijna vier eeuwen later met hem mee kunnen lijden. Er was een kunstwerk in de kiem gesmoord.

De recente opvatting is dat lijden slecht is en dient te worden voorkomen. We slikken al paracetamol voordat de kater zich meldt, de ergste pijn bij de tandarts is de verdoving. En verliefdheid wordt gekanaliseerd door de gemakkelijk weg van Valentijn. En dat heeft een onmiddellijk effect op de kunst. Ik herken geen emotie in de varkentjes van Jeff Koons of de gedichten van Cees Buddingh.
Gelukkig zijn nog niet alle kunstenaars verpest. Ik vermoed dat veel kunstenaars sociaal gezien onhandige klunzen zijn of masochisten,die zich heel wel bevinden in de ellende van hun ziel. Blijft dat afnemend lijden afnemende kunst betekent. Daar moeten we iets aan doen.

Ik stel voor alle oneven jaren, te beginnen in 2007 Valentijnsdag te vervangen door Immortellendag. Het is verliefden in deze jaren verboden op straffe van het uit het hoofd leren van Julia van die lullige briefjes onder de deur van hun heimelijk aanbedene te schuiven. In de deze jaren zetten ze hun liefdespijn om in een immortelle. Iris zal in 2007 een bloemlezing presenteren.

Ter illustratie hieronder

XLIX van Piet Paaltjens:

Wel menigmaal zei de melkboer
Des morgens tot haar meid:
'De stoep is weer nat.' Och, hij wist niet
Dat er 's nachts op die stoep was geschreid.

Nu, dat hij en de meid het niet wisten,
Dat was minder; - maar dat zij
Er hoegenaamd niets van vermoedde,
Dat was wel hard voor mij.

Maarten Delen

Goedheid

Wanneer is iets goed en wanneer niet? Wanneer is iets de moeite waard te bekijken en wanneer niet? Moet je nu eerst verder lezen en niet gaan bedenken wat goed is en wat de moeite waard? Ja, dat moet je, want het is niet mijn doel je aan het denken te zetten in je vrije tijd. Ik weet in ieder geval dat ik tot nu toe de moeite waard ben om te lezen, en dat houdt me op de been. Er zijn natuurlijk gradaties in het goed zijn. Je hebt dingen die je aan het glimlachen maken, dingen die je aan het schaterlachen maken, dingen die moslimterroristen de moeite waard vinden om er hun leven en dat van een vliegtuiglading anderen aan op te offeren, en dan zit je behoorlijk dicht bij te veel van het goede.

Maar wanneer is iets nou goed en wanneer niet? Hoe merk je dat? Bepaalt of iets bekeken wordt door veel mensen of het goed is? Als dat zo was, dan was de tv goed, en wat er op is ook. Is bijvoorbeeld Idols goed omdat het bekeken wordt door veel mensen? Een genadeloze slachtpartij van hopeloze types die zichzelf compleet voor schut zetten op landelijke televisie, gevolgd door een serie shows waarin een de besten van een stel hopeloze types telkens een wel succesvolle artiest nadoen, en waarin de slachtpartij in iets mindere mate wordt voorgezet, alleen voor het winnen van een vensterbankdecoratie en een carrière van 6 maanden die begint met 4-dubbel platina en eindigt met een verklaring van homoseksualiteit en een leven lang anonieme rolletjes in musicals en toneelstukken, en af en toe iemand die je nog vaag herkent en vraagt hoe je ook al weer heette. Nee, kwaliteit wordt niet bepaald door oplage, hooguit als je er iets door moet delen. Ik wil echter ook niet beweren dat iets goeds alleen voor een bovenklasse van smaak is. Wanneer is iets goed?

Misschien is goed zijn wel iets dat niet bestaat. Dat klinkt raar, omdat slecht zijn wel bestaat, maar er zijn wel meer rare dingen die waar zijn. Er zijn zelfs rare dingen die president van het machtigste land ter wereld zijn geworden. Misschien is iets wel goed als je zelf vindt dat het goed is, en is goed zijn gewoon iets relatiefs. Zoiets als de lichtsnelheid, en de uiterste verkoopdatum van een pot pindakaas, die na zes maanden ook nog wel te gebruiken is. De pot althans. Misschien moet ik hier wel niet over nadenken, omdat niemand dat doet, en misschien moet ik er ook wel niet over schrijven, omdat slechte onderwerpen wel degelijk bestaan.

Tim de Wit 4A

IRISJE

Lu: De infinitivus staat er niet. Hij staat er slechts als onderdeel van wat er wel staat.

Henk en Pieter-Bas in:

“Genieten met de broek aan!”

Dames en Heren. Welkom bij deel drie van “Genieten Met De Broek Aan”. Er is nog maar een maand voorbij en wat is er al weer veel gebeurd. Een nieuw schoolgebouw, een nieuw rooster, een examen/intermezzoweek, een 4+ feest, een kennismakingsdag, een ski-dag, een Orchideeënshow in Blijdorp, een vrouw neergeschoten in de Kalvertoren, een omgebouwde xbox, een verhuizing van de hoeren, een nieuw jaar en vast nog veel meer. Maar nu is het valentijn.

Misschien wel de aller mooiste tijd van het jaar. Een tijd van liefde en rozen, die het eeuwig samenzijn symboliseert. Het moment waarop iedereen naakt door de straat gaat. Een tijd waarin je gewoon op iemand af kan stappen en kan zeggen: “He, wat zie je er leuk uit, beschuitje eten?” en dat dan de ander dit voorstel guitig goedkeurd. De tijd van de godin Afrodite en Cupido en...zo. De tijd waarin gratis geld wordt weggegeven en je alles mag doen wat je wilt. Er is een gedicht die deze periode perfect omschrijft.

“Liefhebben”
Een weide vol met bloemen,
een doosje vol bonbons,
een, honderdhoofdig jongenskoor
dat, lieve liedjes zingt.

Nooit meer iemand die
lelijk tegen jou doet
als je eens wist hoe graag ik je dit,
geven zou, werd je gewoon niet goed.

(Door: Willed Rooyhuysen)

Helaas, de bovenstaande omschrijving van Valentijn berust niet geheel op waarheid. Dus gingen Duytzen Goudstra en Laan Wast opzoek naar wat wel met Valentijn te maken had. Aan mensen op straat vragen leek ons een goed idee, dus wij waren in het midden van Arnhem gaan staan. Voor de McDonalds vroegen wij voorbijgangers: “Wat is Valentijn?”. Hier een luttele greep uit de antwoorden: “Wie? Speel die bij Vitess?”, “Nee, ik heb de Volkskrant al!” “Fawaka ik ben opweg naar BASTA je weet toch Antiliaans Surinaams Trefcentrum Arnhem”. Hier werden wij ook niet veel wijzer van, dus probeerden we het anders. Onze profielen liggen in de BETA richting dus waarom zou een scheikundige proef of een wiskundige berekening niet oplossing kunnen bieden? Na het achtste uur zijn wij stiekem het scheikunde practicumlokaal in gedoken. Daar hebben wij enkele valentijnsobjecten bij elkaar gegooid: Rozen, hartjes, waterstofthiosulfaat, natriumdichloride, koolstofmonotrioxide, eetbare slipjes, lichtgevende condooms en ‘Spaanse vlieg’. Na enig roeren was er een verbluffend effect. Het brouwsel, dat eerst een donker rode kleur had, begon opeens te gloeien, er kwam een raar geurtje vanaf het begon heftig te roken. De twee onderzoekers keken elkaar aan en kregen in één klap hun fout in de gaten: de onmisbare veiligheidsbril hadden zij vergeten op te zetten en hun lange lokken hadden ze niet bij elkaar gebonden. De ramp was niet te overzien. Het nu vuurspuwende mengsel spatte met een geweldige knal uit elkaar en het hele practicumlokaal vatte vlam. In hun poging het lokaal te verlaten, struikelde Daan over een reageerbuis waarna hij met zijn arm de veiligheids douche aanzette. De jonge snotapen wisten nog net uit school te ontsnappen. Maar wie stond hun daar op te wachten?? Juist! Ons aller Jago! Met een welgemikte worp vlogen de twee wetenschappers de meisjes wc in alwaar zij bezems, stoffers en blikken aantroffen. Nou als dat geen ware liefde is dan weet ik het ook niet meer!

Wij danken jullie voor je aandacht en willen graag afsluiten met een mooie spreuk:

“Liefde is het enige, dat, wanneer je het deelt, het zich vermenigvuldigt.”

P.S. Als iemand dit geweten heeft, dan is het Mevrouw Tiehuis wel! Gefeliciteerd!

Lieve Katja

Beste Katja,
ik ben zowowow wanhopig! Sinds vier maanden en 3 dagen en twee uur en vierendertig minuten ben ik verliefd. Als ik hem zie, slaat mijn hart twee keer over. En ik denk elke twee seconden aan hem, nacht meegerekend. Erg vermoeiend. Ook als ik aan hem denk klopt mijn hart twee keer zo snel als normaal. Ik bespaar je de berekening, maar het komt erop neer dat mijn hart gemiddeld 134 keer per minuut slaat. Wat nu???!!??
Liefs een wanhopig hartenkloppertje

Lief wanhopig hartenkloppertje,
Ja, wat kunnen we daaraan doen? Als je er nou gewoon voor zorgt dat je hem niet meer ziet, klopt je hart al een stuk minder vaak en bovendien gaat de verliefdheid dan vanzelf wel over. Zorg er wel goed voor dat je genoeg slaapt, blijf gezond!
Sterkte ermee,
Liefs, Katja

Lieve Katja,
wat me nu toch is overkomen! De jongen van mijn dromen kwam langslopen. Het regende heel hard en ik had geen paraplu, toen hield hij de zijne boven mijn hoofd! Samen liepen we verder en we leefden nog lang en gelukkig!
liefs, een meisje in de wolken (let op de woordspeling!!! Regen---wolken hahah)

Lief meisje in de wolken,
ja, de regen brengt ook geluk! Dus prijs ons kouwe kikkerlandje maar! Of was het een warme zomerbui...
Liefs Katja

Ha Katja!
het is bijna Valentijn en waarschijnlijk verwacht mijn vriendin een grote bos rozen, of op z'n minst een lief kaartje. Maar het probleem is... ik geloof niet dat ik nog van haar houd. Hoe moet ik haar nu vertellen dat het voor mij over is. En moet het voor of na Valentijnsdag. Ik weet zeker dat ze een gigantische stennis zal gaan schoppen. Kun je me helpen? Alsjeblieft??
een stoere waterman

Nou stoere waterman,
daar zeg je me wat. Je zult het haar toch moeten vertellen. Aan jou de keus wie de rotvalentijnsdag krijgt. Zij, als je haar dumpt, of jij, als leugenachtige huichelaar!! Stel je voor dat ze dat bij jou zou doen!! Tsssk...
liefs, Katja

Liefdeskreten

Lieve jongen met je vriendelijke lach,ik zie je nu bijna elke dagalleen in het weekend zie ik je nietdat doet me echt heel veel verdrietsoms lijkt het of ik niet van je hou,en dan geef je me daarom een douwals je maar weet dat ik op je wachtik denk aan je dag en nachtmoijouw geuren geven kleurenbrengen voorspoed in mijn rampspoed brengen het heden naar het verledenen omgekeerd weer terug Hoop dat jij zwichtVoor dit slechte gedichtDat je weet hoe ik me voelDat scheelt al een boelK.

Voor het meisje met het bruine haar,
je bent het licht in onze school,
het stralend middelpunt van mijn dag,
om mijn lippen speelt een lach.

Voor S.
voor altijd in mijn hart gesloten
jou wil ik nooit meer kwijt
je viooltje

Wij houden van F. J. K. !!!!
steenbok en vergeetmeniet

Lieve vreemdeling
ik zie je lopen
en mis je nu al
H

Poenjo

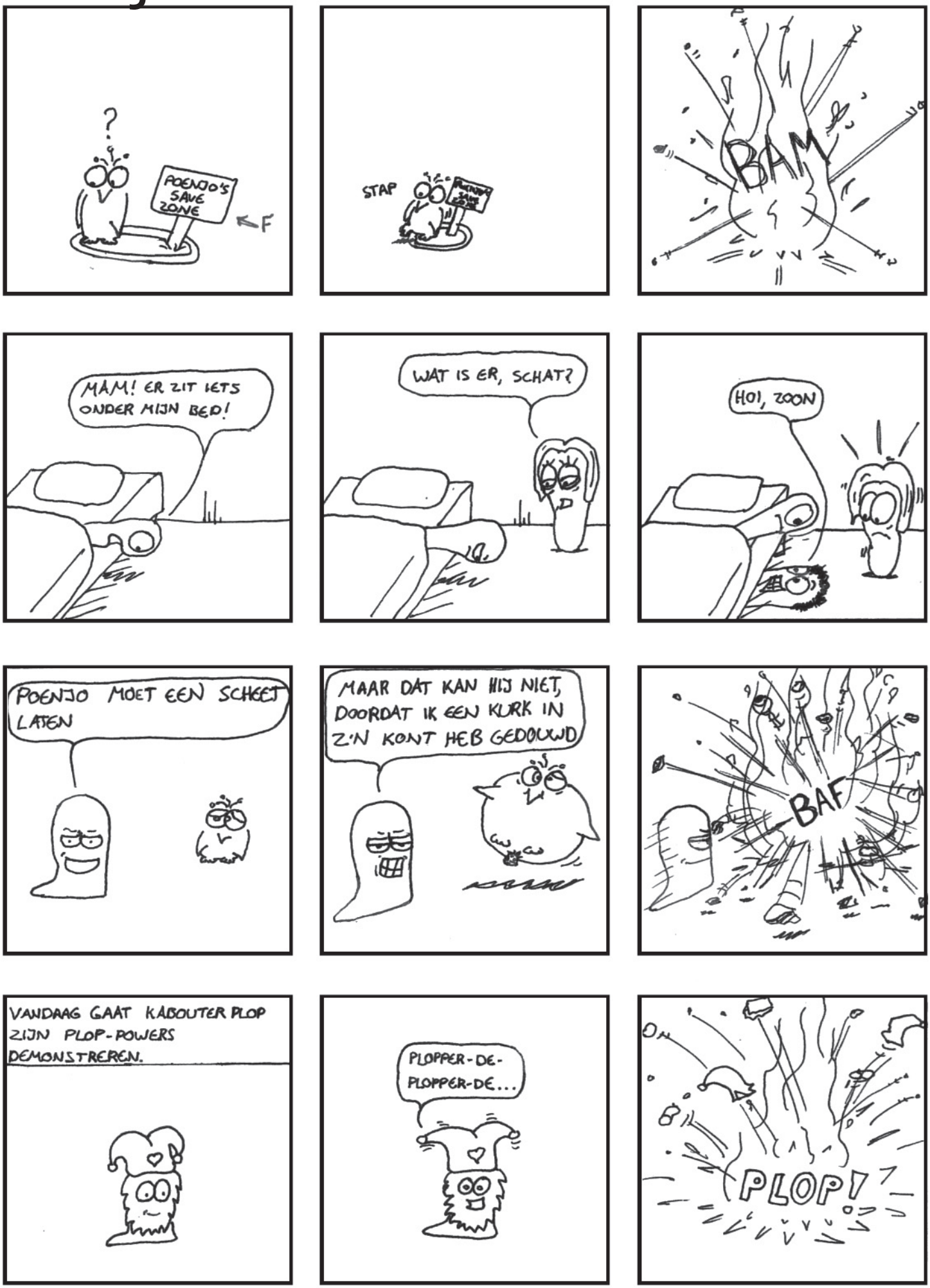
?
POENJO'S SAVE ZONE
F
STAP
BAM
MAM! ER ZIT IETS ONDER MIJN BED!
WAT IS ER, SCHAT?
HOI, ZOON
POENJO MOET EEN SCHEET LATEN
MAAR DAT KAN HIJ NIET, DOORDAT IK EEN KURK IN Z'N KONT HEB GEDOUWD
BAF
VANDAAG GAAT KABOUTER PLOP ZIJN PLOP-POWERS DEMONSTREREN.
PLOPPER-DE-PLOPPER-DE...
PLOP!

Het Stedelijk...???

Het Stedelijk Gymnasium te Arnhem. De school van alleen hoogbegaafde mensen, een beetje achtergebleven, wereldvreemde mensen ook. Hier gaan alleen mensen heen die echt iets willen bereiken, en iedereen gaat hierna naar de Universiteit. Dit wordt later de bovenlaag van de samenleving.

Nee, zo is het dus niet, dat weten wij allemaal. Het gym is een moderne school, vol computers en mensen die met de mode meegaan. Ja, je hebt nog een paar weirdo's die 'alternatief' zijn, maar over het algemeen zijn het toch hele normale mensen.

Net zo normaal als de doorsnee VMBO-leerling. Ik heb niets tegen mensen die dat doen, of lager. Dat jullie het even weten, want dat werd me verweten, toen ik tegen mevrouw Frans zei dat we inderdaad niet stil konden zijn, omdat we probeerden op VMBO'ers te lijken.

Maar ik denk toch dat ik kan weten hoe die ongeveer in elkaar zitten, omdat ik er 3 jaar tussen heb gelopen. Dan heb ik toch wel enig recht van spreken, lijkt me. We maken net zo veel lawaai als de doorsnee VMBO klas, echt waar. Als ik vraag wat het verschil is dat, antwoordt men dat wij hier meer rekening houden met leraren. Nou, ik heb al een paar leraren redelijk over de schreef zien gaan... Vanwege een paar lieverdjes, die zo veel rekening met ze houden.

Ook het sociale systeem herken ik heel goed. Ik zie ongelofelijk veel mensen met grote merken op hun kleren. Mooi hoor. Maar ook een plain shirtje, met alleen de naam van het merk erop? Nee, natuurlijk doe je dat niet om erbij te horen. Daarom scheld je natuurlijk ook mensen uit die niet van die merken dragen. Omdat je die toevallig niet mag. Niet omdat je dan stoer bent. Ik kan me ook best voorstellen dat je niet nadenkt over wat dat met anderen kan doen, en over waarom er zo'n systeem is. Ik denk dat weinig mensen die 'erbij horen' het zoals ik zie.

Er zitten ook mensen op deze school die niets aan hun huiswerk doen, en geen enkele motivatie hebben, geen toekomstplannen, helemaal niets. Op zich ook niet verkeerd hoor. Maar ik herken het erg van mijn vorige school. Ik dacht dat op het gymnasium meer gemotiveerde mensen zaten, die ook echt blij zijn dat ze op een gymnasium zitten. Die niet alles van iedereen aannemen als de waarheid of als goed, maar over dingen nadenken. Ik heb ze gevonden, zulke mensen. Maar in zo'n overvolle school zijn het er toch betrekkelijk weinig.

Denk vooral niet, dat ik nu totaal tegen deze school ben. Dan was ik nu al wel weer weggeweest. Het Stedelijk is een hele leuke school, met alle activiteiten, een AGB-verkiezing, een mooie schoolkrant. (Waarvoor trouwens echt té weinig aandacht is. Er zijn niet veel mensen die iets willen schrijven voor de Iris. Want ja, waarover?) Zo kan ik nog wel even doorgaan… Ik ben niet compleet negatief.

Maargoed, dit is dus gewoon even een iets andere kijk op het Stedelijk Gymnasium te Arnhem. Ik heb namelijk 3 jaar op een gewoon college gezeten, in Didam. (Meneer Alexiou heeft daar nog lesgegeven, en mevrouw Jacobs ook.) Daarom vind ik dat ik het recht heb gymnasiasten met VMBO'ers te vergelijken. Misschien is dit stukje voor sommigen onder ons een aanleiding om eens naar ons gedrag onder de les en tegenover anderen te kijken.

Beste zesdeklassers!

Zoals jullie weten organiseert de zesde klas elk jaar een stunt en bedenkt een mooi cadeau voor de school. Ook wordt er elk jaar een jaarboek gemaakt waar voor iedereen een pagina in komt, zodat je een herinnering hebt aan al je jaargenoten. Wat misschien nog niet helemaal duidelijk is, is dat de zesde klas deze dingen zelf moet gaan organiseren! De stunt zal bovendien al in april, op de laatste lesdag plaatsvinden… Ik weet niet wie van jullie hier al een over nagedacht heeft, of misschien zelfs al wilde plannen heeft, dus het leek mij handig om een datum af te spreken om met de hele zesde bij elkaar te komen, om hierover te overleggen. Dus bij dezen: **Maandag 20 februari, tweede pauze in de studiehoek, vergadering, stunt, jaarboek etc**! Hopelijk tot dan!

Karen

MAG IK EEVEN EEN MONUMENTJE VAN U TIJD??

(voor 18+)

Als jarenlang trou leveransier van u melk en buurman voor het leven wil ik graag van de gelenheid gebruikmaken om een ingezonden stuk in u Iris in te zenden. Als makelaar in liefde, wonend in de laurierstraat 37 in zuid, is het niet mijn gewoonte brieven in uw prediodiek te zetten.

Maar nu lijk het mij dringend dat er plaats moet zijn voor een verfrist geluit in deze bare politieke omstadigheden in de speziale Valentijnsiris omdat ik dus zeg maar zowat alles weet over de liefde. Dat ken mevrouw Krikke (ze ken wel peste maar nie zwikke) niet op haar konto hebben staan! Al op mijn jongste jeugd zonden mijn ouwelui ondergetekende, misschien vanwege zijn overeenkomstige genitialen (RK!) al naar een Kathelieke kostschool in Stramprooi en wel van de Broeders der Liefde. Waar ik in weinig tot no time in de inwijding van de herenliefde geintroduuseert werd. Daar hadden de broeders geen darkroem voor noodwendig! Zoals uw aller bekend moge, heb ik daarna decenniumlang in onze fijne stad de liefde aan de man gebracht tot voller tevredenhijd van klant en koning en de meisjes zelf.

Ik richt me met erkentelijke dank voor de redaksie indeze via deze weg speciaal op het komend arnhems elektroaat want het is mijn enigszins (geenszins) ontgaan als ik mijn liters melk bij jullie klaaviger kom afleveren dat er reeds leerlingen in het bezit zouden hebben van een geldend rijbewijs omdat menigen rijden al auto. Dat deed bij mij het idee reizen dat er dus ook stemgerechtigde kiezers op u school zijn die straks mogen stemmen. Tot hun in het biezonder richt ik me want hun zijn de kans op een vrij en open arnhem van de toekomst. U ben de bloem der nazi!

Zoals u allegaar dag op dag kan ervaren is onze burgermeester Krikke (wie wil er op haar mikke) sistematisch met haar bende wethouwers onze mooie hoofstad der provinsie aan het verpatsen aan projektontkrikkeraars. Ze wil alle lagere inkomens de stad uit jagen naar nijmegen en Huissen en een jachthaven tegen de Eusebiuskerk pleuren waarde tekening alleen al meer van kost dan een 1000 rittenkaart op mijn sjiekste escordmeisjes. En dat doopen ze dan Rijnboog. Voor alle Vevedeers en hun zeewaardige jachts.

Om te preventeren dat ook de komende 100 jaar onze fijne plaats een bauput zal zijn en de gezelligheid terug te voeren in het spijkerkwartier is het nootzakelijk dat je als stemmer bij de komende verkiezingen der gemeenteraad dat zooidje van de blauwe knoop naar huis bonjoert. Daarom : stemp op de stadspartij. Denk eraan sp stadspartij, niet die andere sp want dat zijn rooie, met tomaten en loesjes gooiende bolsjewisten. Als je dat abuis doet span je het paard averechts achter de waagen want die deugen ook niet. Nu zal mevrouw Krikke (kijk haar aan en je gaat schrikke) wel meteen met een proses dreigen omdat ik ter beloning een stem van u ga vergoeden met een verlijdelijk aanbod maar het middel heiligt de doelen. Daarom beloof ik alle die op mijn partij stemmen, waarvan voormalig huidarts Rob Outkerk heeft toegezegd lijstduwerd te zullen overwegen, een jaar lang gratis melk en een kortingsbon voor een mijner luxueuste etabbliessementen. Geloof me jongenlui dat is in jullie aller belang want mevrouw Krikke (Ajsatti kan best tikke)met haar schoothondjes wonen straks in een penthouse in jullie achtertuin van thorbecke en de gewone man kan weer fluiten naar zijn duurverdiende belastingscenten . De laatste kans om een kentering in dit poenerige stinkverhaal om te keren is in u berijk! Laat mijn en de stadspartij niet in de steek. Onder de juiste stemmers beloof in een rondje in mijn Rolls Roys in het gezellig samenzijn van mijn corryfee (corry 2) door presikhaaf gedurend een zalig halfuurtje.

En als de stadspartij met een klinkende zege wint zeg ik bij deze gratis melk voor het hele gym toe voor 2007. want denk maar zo: twaalfhonderd maanden een glas melk per dag laat u wel 100 jaar worden. U trouwe buur, RK.

Thimeupese in Amsterdam

Deel 1: Het grote rammelen der fundamenten

Een oud-leerling van het SGA vertelde mij ooit het volgende: "Het meest opvallende van de eerste maanden van mijn studententijd was toch wel, dat ik het gevoel had helemaal mijn mening te zijn kwijtgeraakt." En hij legde uit dat hij, voorheen een uitgesproken knaap, door de verversing van zijn hele referentiekader volledig de kluts was kwijtgeraakt. Ik zat toen in de zesde en ik kon mij er alles bij voorstellen hoewel ik iets soortgelijks niet had meegemaakt toen ik naar de brugklas ging. Logisch, denk ik nu; ten eerste ga je doorgaans niet op jezelf wonen als je naar de brugklas gaat, en ten tweede krijg je op de middelbare een veel karakteristiekere eigen identiteit dan op de basisschool. Dit in tegenstelling tot de overgang naar de "mooiste tijd van je leven," zoals volwassenen er altijd weemoedig naar refereren.

Want niet alleen verlaat je huis en haard, en daarmee de vertrouwde tijdschriften op de wc, de koekjestrommel in de keukenkast, de unieke verzameling handdoeken in de badkamer, om nog maar te zwijgen van je eigen slaapkamer, die in de jaren is verworden tot een illustratieve weerspiegeling van jezelf, maar ook bèn je inmiddels iemand. Kijk maar eens naar de iconen in de hogere klassen; daarbij vervaagt de status die je als groep acht leerling had verworven. Niet alleen je persoonlijke pubertijd maar ook de ontwikkeling van de klas waarin je zit draagt hieraan bij (dit laatste wordt weer op losse schroeven gezet door de cluster uren van de bovenbouw. Ben je sinds de vierde een ander mens? Nu weet je waarom).

En daar ga je ineens. Nieuw adres. Nieuwe wc. Nieuw bed. Nieuwe medemensen (leerlingen/huisgenoten). Nieuwe opleiding. Nieuwe docenten. Nieuwe lesruimten. Nieuw onderwijsondersteunend personeel. Nieuwe nachtelijke geluiden. Nieuwe geuren. Nieuwe kleuren. Nieuwe humor. Nieuwe stopwoordjes. Nieuwe conventies. Nieuwe tradities. Nieuwe grond onder je voeten. Nieuwe lucht in je longen. Nieuwe regels. Nieuwe wetten. Nieuwe formules. Nieuwe logica. Kortom: nieuwe realiteit. Het verraderlijke is echter dat deze nieuwe realiteit er niet van de ene op de andere dag is. Het duurt even voordat alle verse factoren zijn samengesmolten tot een stabiel geheel. Als je besluit naar een grote drukke stad te gaan, zoals ik deed, dan heb je ook nog eens grote kans dat je binnen enkele weken opnieuw verhuizen moet, om logistieke of financiële redenen.

Ineens ben je dus niemand. En niemand heeft geen mening. Wat veel mensen doen om dit grote rammelen der fundamenten zo snel mogelijk achter de rug te hebben, is als de bliksem op zoek gaan naar nieuwe overzichtelijkheid. Ik heb het over de keuze om bij een studentenvereniging te gaan (wat een zeker persoon mij bij de uitreiking van mijn SGA-diploma ten zeerste aanraadde). Het is inderdaad verleidelijk moet ik nu zeggen. Ik heb altijd gezworen mij ver te houden van dergelijke clubjes, maar nu begrijp ik veel beter waarom mensen er voor kiezen. Ik blijf het echter zien als een niet in staat zijn tot het wederopbouwen van jezelf en je wereldbeeld. In de praktijk wordt veeleer het argument gebruikt dat je tijd bij de sociëteit onmisbaar is voor tal van contacten in de rest van je leven. Ik neig dan altijd naar bittere spot: mensen die zo bang zijn dat ze niet in staat zijn enig netwerk van waarde op te bouwen zonder de vereniging (waarbij mijn definitie van waarde ook weer drastisch verschilt van die van de verenigden), zullen een kant en klare hiërarchie van lotgenoten ook wel hard nodig hebben.

Algoed, voorlopig doe ik het dus zonder ASC, Unitas, Liber, en wat Amsterdam nog meer rijk is aan studentenverenigingen. Ik heb de eer in het westen van de stad een vierkamer-appartement te delen met drie mede-eerstejaars. Eentje is helemaal aan het roeien geslagen en kapt gemakshalve met geschiedenis, wat toch niet bleek wat hij zich erbij voor had gesteld. Een ander zit hele dagen bij het Corps. In het begin leverde dat heel wat degelijk discussiëervoer op, zullen jullie begrijpen, vandaag de dag lachen we er om. Nummer drie is een studiegenoot van mij en wij zijn de enige twee die nog geloven in het in één jaar halen van ons eerste jaar. We weten allebei dat dit uiterst optimistisch is aangezien we het eerste semester veel te weinig tijd aan de studie hebben besteed. Ik herinner mij een docent uit de intreeweek die voorspelde dat zestig procent van de zaal het eerste jaar niet in één jaar haalt. Hoewel je op een dergelijk moment aan je wateren voelt dat zo iemand gelijk heeft, is het toch verbazingwekkend om te merken dat iedereen om je heen langzamerhand aan die voorspelling voldoet.

Deel 1 van mijn verhaal is wel aardig rond als ik het zo teruglees. De komende Irrissen zal ik jullie zoveel mogelijk verslag doen van mijn belevenissen in de Nederlandse hoofdstad. Ik ben zeer benieuwd hoe het nou is daar in Arnhem, en ik overdrijf voor geen centimeter als ik zeg dat ik het Gymnasium behoorlijk mis. Niet alleen omdat die school nou zo heerlijk was, maar vooral omdat ik er de laatste jaren íemand was.

Colofon

Praeses: Judith Katz
Quaestor: Karen Molenaar
Abactis: Sjoerd Bobbink
Assessor: Eva Wissenburg
Assessor: Elles Rutjes
Sculptor: Nathan Tax

Met dank aan:
Laurens Otto
RK
Daan & Luytzen
Maarten Delen
Bouke Koeneman
Fanny Gersen
Renee de Valk
Lian Beijers
Tim de Wit
Tess Klifman
Hans Cronau

En natuurlijk aan:
Piet, voor het drukkken!

(Ook bedankt aan eenieder die irisjes heeft ingestuurd, blijf dat vooral doen!)

I R I S J E S

P: Wat betekent triangle?
S: Weet je wat een triangel is?
P: ohh ja, die is ook vierkant!

Tijdens gs PO klas 5:
Persoon: Ik heb medelijden met de vrouw van Ni.
Klasgenoot: Hoezo?
Persoon: Hij is verslaafd…….aan teletop

M(tegen F tijdens een moordberaming):
Ik ben de spieren hè, jij het denkwerk!
F: Ik ben je beatch... kut weer een irisje.

Tobias: Hé hallo ik heet Tobias!
Korneel: Hé ik ook!!
T: Echt waar?
K: Nee!!

Korneel: Tobias je hebt het concentratievermogen van een blok beton!!
T: Echt waar? Hé kijk peren!!

F: Leuk T-shirt.
A: Jah, die is van Nintendo!
F: Ow van de nieuwe playboy xs?
A: F, dat heet Nintendo DS.
F: Jah, dat zeg ik toch?

Poenjo

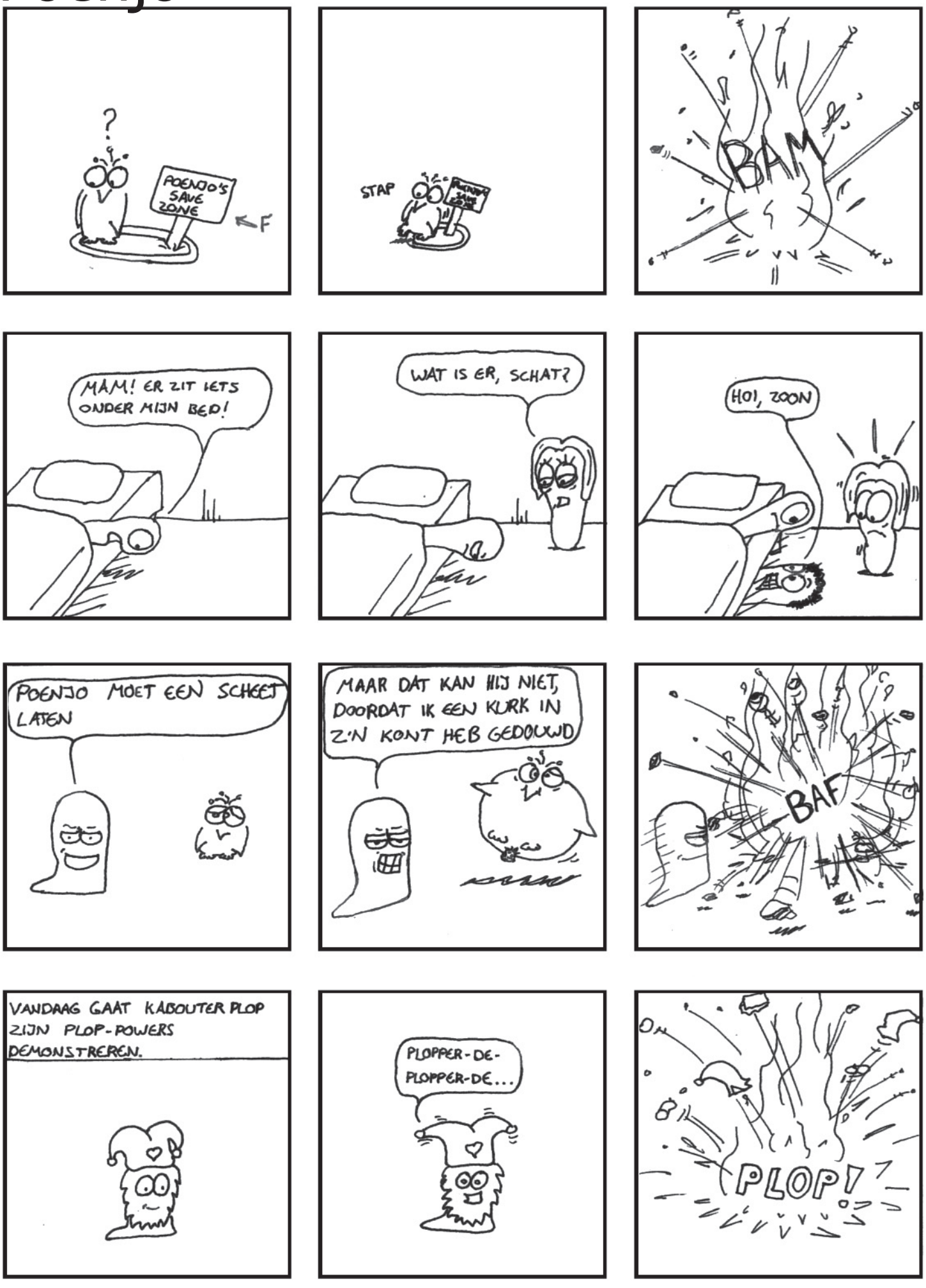
?
POENJO'S SAVE ZONE
F
STAP
BAM
MAM! ER ZIT IETS ONDER MIJN BED!
WAT IS ER, SCHAT?
HOI, ZOON
POENJO MOET EEN SCHEET LATEN
MAAR DAT KAN HIJ NIET, DOORDAT IK EEN KURK IN Z'N KONT HEB GEDOUWD
BAF
VANDAAG GAAT KABOUTER PLOP ZIJN PLOP-POWERS DEMONSTREREN.
PLOPPER-DE-PLOPPER-DE...
PLOP!